

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcov: **1) I. M., 2) J. M., obaja zastúpení JUDr. I. R., advokátkou**, proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad Košice**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. A/2008/002989 zo dňa 17. septembra 2008, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/127/2008-57 zo dňa 25. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/127/2008-57 zo dňa 25. februára 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Košice č. A/2008/002989 zo dňa 17. septembra 2008 ako aj rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice – mesto č. 2008/00885-15-130-An zo dňa 30. júna 2008 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu v zmysle ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p., ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorý v odvolacom konaní odvolanie žalobcov ako i ďalších účastníkov konania zamietol a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice – mesto č. 2008/00885-15-130-An zo dňa 30. júna 2008, ktorým obvodný pozemkový úrad podľa § 15 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 64/1997 Z.z.“) nariadil vykonanie projektu pozemkových úprav, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je dodatok k projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade ZO SZZ schváleného rozhodnutím tunajšieho úradu č. 2008/00885-7-11-An zo dňa 22. mája 2008, a to na pozemkoch v kat. úz. V. I.. Krajský súd takto rozhodol, keď sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že tento nie je v súčasnosti príslušný posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetnej zmluvy ohľadne legálnosti zriadenia záhradkovej osady, nakoľko túto námietku si žalobcovia neuplatnili v prvej etape konania a poukázal na to, že žalobcovia ničím nepreukázali, žeby v priebehu správneho konania podali námietky proti úvodným podkladom a proti rozhodnutiu o schválení úvodných podkladov. Vyjadrili sa len k výzve obvodného pozemkového úradu o spôsobe náhrady za pozemky. Pokiaľ žalobcovia namietali výšku náhrady za pozemky stanovenú podľa § 11 ods. 2 záhradkového zákona s tým, že správny orgán mal vychádzať z trhovej hodnoty pozemkov, pričom poukázali na obdobný prípad vedený na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu, kde Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike uspela, tak krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia žalovaného (17.09.2008) a žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal z príslušného zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol ku dňu vydania žalovaného rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.) a teda otázka už bola riešená právoplatným rozhodnutím žalovaného v druhej etape schvaľovania projektu pozemkových úprav.

Proti rozsudku krajského súdu podali odvolanie žalobcovia a žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil a rozhodnutia

správnych orgánov ako nezákonné zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Namietali, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym záverom a vyslovili nesúhlas s jeho názorom, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď sa nezaoberal námietkami žalobcov, ktorí poukazovali na to, že hospodárska zmluva zo dňa 03.05.1982, ktorá má zakladať právo užívania v záhradkárskej osade ZO SZZ, je neplatná. Bolo povinnosťou žalovaného zistiť skutkový stav v otázke platnosti uvedenej zmluvy spoľahlivo, pretože len takéto zistenie môže byť podkladom pre zákonné rozhodnutie. Podľa žalobcov nie je celkovo zrozumiteľná tá časť odôvodnenia súdu prvého stupňa, v ktorej uvádza, že ani prvostupňovému správne orgánu ale ani žalovanému nebolo známe, že v predmetnej veci je na Okresnom súde Košice II vedené konanie o neplatnosť predmetnej zmluvy pod sp. zn. 42C/129/2007. Taktiež žalobcovia namietali, že krajský súd rozhodol nezákonne, pretože sa nevyporiadal s otázkou primeranosti náhrady za pozemky, ktoré sú predmetom konania a poukázali na čl. 152 ods. 4 Ústavy SR ako i čl. 7 Ústavy SR s tým, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách majú prednosť pred vnútroštátnymi predpismi a výklad a uplatňovanie zákonov správnymi orgánmi nemôže byť v rozpore s týmito pravidlami zakotvenými v Ústave SR.

Žalovaný správny orgán sa písomne k odvolaniu žalobcov vyjadril. Poukázal na to, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktoré sú uvedené v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré považuje za vecne správne. Z hľadiska obsahu písomného vyjadrenia žalovaného žiadal žalovaný napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na jeho internetovej stránke.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány ako i krajský súd pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a s ohľadom na námietku žalobcov ohľadne hodnotenia dôkazov zisťoval, či príslušné konanie bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

Žalobcovia v konaní pred správnymi orgánmi ako i v preskúmvacom konaní pred krajským súdom namietali, že výška náhrady za predmetné pozemky stanovená podľa § 11 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z.z. nie je skutočnou trhovou hodnotou pozemkov a k tejto hodnote sa ani nepribližuje a poukázali na obdobný prípad, ktorý bol vedený na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu pod č. 74258/01 týkajúci sa Urbárskej obci Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike, kde Európsky súd pre ľudské práva podľa žalobcov vyslovil, že uvedeným spôsobom vypočítaná peňažná náhrada vyplácaná vlastníkom pozemkov je porušením čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11. Správny orgán v tejto súvislosti poukázal na to, že Ústavný súd SR svojim nálezom zverejneným pod č. 220 Z.z. ročník 2001 rozhodol, že až na § 17 ods. 3 je záhradkový zákon súladný s Ústavou SR a Obvodný pozemkový úrad Košice - mesto preto konal v súlade s platným a účinným zákonom.

V odvolacom konaní Najvyšší súd SR z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu zistil, že správne orgány v dôvodoch svojich rozhodnutí adekvátnym spôsobom nereagovali na námietky žalobcov, ako i ďalších vlastníkov, a to i v predchádzajúcich etapách rozhodovacieho procesu v zmysle záhradkového zákona. V súvislosti s obdobnou vecou, na ktorú žalobcovia poukázali, a to s Urbárskou obcou Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu považuje za potrebné uviesť, že Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP) svojim rozsudkom vyslovil, že Slovenská republika prijatím zákona o záhradkárskych osadách porušila v podstate dvojnásobne

„Dohovorové“ právo pokojne užívať svoj majetok, čo sa udialo v roku 2007. ESLP rozhodoval v novembri 2009 o primeranosti náhrady, ktorú podľa záhradkového zákona vyplácajú záhradkári majiteľom pôdy z titulu prenájmu ich pozemkov a dospel k záveru, že právna úprava, zakotvená v záhradkovom zákone, týkajúca sa tejto problematiky, porušuje Dohovor. Je potrebné uviesť, že jednak rozsudok ESLP z roku 2007 ale i rozsudok ESLP z roku 2009 zakotvil svojim právnym názorom v ňom obsiahnutým povinnosť štátu neporušovať už ďalej Dohovor, čo znamená, že Slovenská republika mala zmeniť zákon a dovedty zabezpečiť, aby sa neuplatňovali ustanovenia zákona o neprimerane nízkej náhrade. Nie je preto možné, aby príslušný pozemkový úrad bez ďalšieho pokračoval v konaní, keď v podstate poukáže na to, že rozsudok Štrasburského súdu vo veci obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike má význam výlučne pre Urbársku obec Trenčianske Biskupice. Takýto nezákonný postup pozemkového úradu, realizovaný i v predchádzajúcich etapách rozhodovacieho procesu v zmysle záhradkového zákona, je v rozpore s právnymi závermi ESLP, a to v dôsledku porušenia práva pokojne užívať svoj majetok nesprávnym úradným postupom. Žalobcom, ako i ďalším vlastníkom bolo odňaté právo na spravodlivý proces.

Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Základné procesné záruky práva na spravodlivý proces sú atribútmi právneho štátu. Právnym štátom je Slovenská republika v zmysle čl. 1 ods. 2 veta Ústavy SR.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Keďže Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd je medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, je v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR postavený na úroveň ústavného zákona.

Samotné právo na spravodlivý proces je nesporne jedným z najdôležitejších práv zakotvených v Dohovore. Jeho obsahom je široké spektrum procesných práv a právo na spravodlivý proces je zakotvené v čl. 6 Dohovoru a nevzťahuje sa len na konanie občianskoprávne a trestné ale i na konanie správne.

Vzhľadom na právny charakter posudzovanej veci žalobcov nemal potom odvolací súd pochybnosť o tom, že žalobcovia majú právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Preto bolo potrebné i v konaní podľa záhradkového zákona v jeho jednotlivých etapách prednostne aplikovať Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tak ako bol interpretovaný v rozsudku Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike. Je potrebné zvlášť citlivo pristupovať k tomuto problému a dbať o to, aby nedošlo k ďalším konaniam pre porušenie dohovoru. Na tieto skutočnosti reagovala i novela záhradkového zákona č. 57/2011 Z.z., ktorou bolo potrebné v rámci výkonu rozsudku ESLP, týkajúceho sa Urbárskej obce Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike, uskutočniť na vnútroštátnej úrovni všeobecné opatrenia, ktoré spočívajú v tom, že štát má odstrániť všetky prekážky toho, aby sa nájom pôdy v záhradkových osadách realizoval za podmienok, ktoré berú do úvahy skutočnú cenu pôdy a súčasne trhové podmienky v dotknutej lokalite a ďalej že odstráni všetky prekážky toho, aby sa za prevod vlastníckeho práva k takýmto pozemkom poskytovala náhrada, ktorej výška bude v primeranom vzťahu k trhovej cene majetku ku dňu prevodu. Touto novelou zákona sa zosúladiť slovenská právna úprava s právom pokojne užívať svoj majetok. Z tohto dôvodu je potrebné i v ďalších konaniach dbať o to, aby potom nová náhrada bola primeranou náhradou podľa podmienok ochrany vlastníckeho práva v trhovej ekonomike a aby nedochádzalo k ďalším konaniam o porušení Dohovoru. Príslušná novela v danom prípade vytvorila priestor pre skutočnú náhradu za odnímané pozemky a zároveň vytvorila i priestor pre ochranu vlastníckeho práva.

Žalobcovia namietali aj tú skutočnosť, že správne orgány sa dostatočným spôsobom nevyporiadali s tvrdeniami žalobcov, že v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Košice II konanie o neplatnosť zmluvy, keď majú za to, že príslušná hospodárska zmluva o dočasnom užívaní nehnuteľností datovaná dňom 3.5.1982 je neplatná, pretože bola uzavretá v rozpore s vtedy platnými právnymi predpismi, pričom je zrejmé, že táto hospodárska zmluva je považovaná za právny titul užívania pozemkov členmi záhradkovej osady. Taktiež namietali, že je neplatný aj jej Dodatok č. 1 zo dňa 6.7.1982. Poukazovali na to, že nie je zrejmé, kto je zmluvnou stranou tejto zmluvy a tiež, že pozemky, ktoré mali byť predmetom dočasného užívania, nie sú v tejto zmluve identifikované a v bode IV. tejto zmluvy sa uvádza, že dočasné užívanie sa stanovuje na určitú dobu, neurčitý čas. Poukázali tiež na to, že návrh na neplatnosť zmluvy si podali na okresný súd z dôvodu, že na takýto postup a konanie boli odkázaní rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Košice – mesto zo dňa 13.8.2007. Žalobcovia sú toho názoru, že vzhľadom na tieto skutočnosti posúdenie platnosti tejto zmluvy je otázkou predbežnou, od posúdenia ktorej závisí rozhodnutie vo veci a Krajský pozemkový úrad Košice nie je oprávnený posudzovať platnosť predmetnej zmluvy. tvrdili, že jeho postupom došlo k porušeniu ustanovení správneho poriadku § 32 ods. 1, § 40 ods. 1 a § 29 ods. 2.

Podľa § 18 ods. 2 záhradkového zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy.

Vzhľadom na citované ustanovenie § 18 ods. 2 záhradkového zákona je potrebné uviesť, že na procesný postup príslušného pozemkového úradu v konaní podľa záhradkového zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní a preto bolo povinnosťou správnych orgánov dôsledne a transparentne zdôvodniť svoje rozhodnutie (§ 47 ods. 1 a 3 správneho poriadku).

Podľa § 15 ods. 1 záhradkového zákona v znení novely vykonanej zákonom č. 57/2011 Z.z. po schválení projektu obvodný pozemkový úrad nariadi rozhodnutím jeho vykonanie, v ktorého rámci sa na základe rozdeľovacieho plánu vytýčia pozemky v samostatnom obvode náhradných pozemkov a vyhotoví sa geometrický plán.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia geometrický plán spolu s rozhodnutím, ktorým sa schváli vykonanie projektu (§ 16 ods. 1), je verejnou listinou, na ktorej základe sa vykonávajú zmeny v katastri nehnuteľností.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, vykonanie projektu sa nenariaďuje, ak sa náhrada poskytuje len v peniazoch a v konaní nebol určený samostatný obvod náhradných pozemkov.

Podľa § 16 ods. 1 záhradkového zákona v znení novely vykonanej zákonom č. 57/2011 Z.z. vykonanie projektu obvodný pozemkový úrad schváli rozhodnutím.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, v rozhodnutí podľa ods. 1 obvodný pozemkový úrad

- a) určí Slovenskému pozemkovému fondu lehotu na poskytnutie náhrady v peniazoch vlastníkom uvedeným v § 12 ods. 1 písm. a/ 4 a 5. bode,
- b) uvedie pozemky a podiely, ktorých užívatelia nezaplatili v určenej lehote (§ 12 ods. 1 písm. a/ 3. bod) náhradu a hodnotu podielu.

Podľa § 17 ods. 1 tohto zákona v znení uvedenej novely, dňom vydania rozhodnutia o vykonaní projektu alebo neskorším dňom uvedeným v rozhodnutí sa nadobúda vlastníctvo k pozemkom v samostatnom obvode zriadenej záhradkovej osady a v samostatnom obvode náhradných pozemkov.

Podľa ods. 2 tohto zákona v znení uvedenej novely, pri zápise vlastníckeho práva k pozemkom v zriadenej záhradkovej osade podľa ods. 1 katastrálny úrad zapíše do katastra nehnuteľností aj povinnosť užívať a zachovať doterajší spôsob využitia pozemku v zriadenej záhradkovej osade do času, kým sa nerozhodne o jeho inom využití.

Podľa § 18a záhradkového zákona v znení novely vykonanej zákonom č. 57/2011 Z.z. konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa ustanovení tohto zákona.

Podľa § 18c ods. 1 záhradkového zákona v znení uvedenej novely, ak v konaní do 31. marca 2011 nebolo právoplatne schválené vykonanie projektu alebo rozhodnutie o schválení vykonania projektu bolo zrušené súdom, obvodný pozemkový úrad zabezpečí znalecký posudok na určenie výšky náhrady za pozemok podľa tohto zákona.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia v znení uvedenej novely, obvodný pozemkový úrad do 30 dní od doručenia znaleckého posudku oznámi užívateľom pozemkov určenú výšku náhrady podľa tohto posudku a poučí ich o možnosti zobrať späť návrh na začatie konania v lehote do 60 dní odo dňa doručenia oznámenia. Ak užívatelia, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy, ktorá je predmetom konania a prislúchajúci podiel výmery spoločných pozemkov zoberú návrh späť, obvodný pozemkový úrad konanie zastaví. Ak užívateľ zaplatil Slovenskému pozemkovému fondu náhradu a hodnotu podielu podľa § 14 ods. 1, obvodný pozemkový úrad v rozhodnutí o zastavení konania určí Slovenskému pozemkovému fondu lehotu na vrátenie náhrady a hodnoty podielu užívateľovi.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia v znení uvedenej novely, ak obvodný pozemkový úrad podľa ods. 1 konanie podľa § 7 ods. 4 nezastaví, zabezpečí aktualizáciu registra pôvodného stavu. Rozhodnutia vydané v konaniach do 31. marca 2011 obvodný pozemkový úrad nahradí novými rozhodnutiami, vydanými podľa tohto zákona.

Vzhľadom na uvedenú citáciu príslušných ustanovení novely záhradkového zákona vykonanej zákonom č. 57/2011 Z.z. obvodný pozemkový úrad v ďalšom konaní dôsledne zväží ďalší postup v konaní tak, aby bol v súlade i s novelou záhradkového zákona vykonanou zákonom č. 57/2011 Z.z., účinnou od 1. apríla 2011.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

V danom prípade vzhľadom na tak citlivú prejednávajúcu problematiku akou je problematika, ktorej postup je upravený v záhradkovom zákone bolo nesporne i povinnosťou predovšetkým prvostupňového správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia umožniť žalobcom i ďalším vlastníkom vyjadriť sa k podkladom

rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnuť jeho doplnenie. V danom prípade I. o kogentnú povinnosť správneho orgánu, ktorá vyplýva priamo zo zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu túto kogentnú povinnosť si mal predovšetkým splniť prvostupňový správny orgán vo vzťahu k účastníkom konania, pričom nič nebránilo i správneho orgánu konajúcemu v druhom stupni, teda žalovanému, aby z úradnej povinnosti prihliadol na toto vážne procesné pochybenie prvostupňového správneho orgánu v danej veci, a to vzhľadom na citlivosť a dôležitosť charakteru a povahy posudzovanej veci.

V ďalšom konaní bude úlohou obvodného pozemkového úradu dôsledne rešpektovať ustanovenia zákona č. 64/1997 Z.z. v znení neskorších predpisov a zvlášť bude dbať na rešpektovanie ustanovení novely tohto zákona vykonanej zákonom č. 57/2011 Z.z., ktorého účinnosť nastala dňom 1. apríla 2011. Taktiež bude potrebné dôsledne rešpektovať príslušné ustanovenia zákona o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov. V novom konaní príslušný obvodný pozemkový úrad sa bude dôsledne zaoberať i tvrdeniami a námietkami žalobcov, ako i ďalších vlastníkov a transparentným spôsobom sa vyporiada s ich tvrdeniami a námietkami prezentovanými jednak pred krajským súdom ako i v odvolacom konaní pred Najvyšším súdom SR.

Nakoľko z uvedených dôvodov je i samotné rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím predčasného charakteru, a to vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potom potrebné, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia správnych orgánov vydané v inštančnom postupe zrušil a vec vrátil žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní si žalobcovia trovy konania neuplatnili a preto napriek úspechu vo veci nebol dôvod priznať im trovy odvolacieho konania. Taktiež čo sa týka i trov prvostupňového konania, je odvolací súd vzhľadom i na právoplatne uzavreté etapy konania v zmysle záhradkového zákona ako i skutočnosť, že žalobcovia ako účastníci konania pred správneho orgánom prvého stupňa v štádiu nariadenia vykonania projektu pozemkových úprav nevystupovali aktívnym spôsobom, ktorá skutočnosť vyplýva

z administratívneho spisu a vzhľadom na charakter posudzovanej problematiky je odvolací súd toho názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 250k ods. 1 veta druhá O.s.p.), pre ktoré odvolací súd žalobcom náhradu trov konania nepriznal. Tá skutočnosť, že v posudzovanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré odvolací súd žalobcom náhradu trov konania ani za konanie prvostupňové priznať nemôže svedčí i odvolanie žalobcov, resp. ich právnej zástupkyne zo dňa 21.7.2008 voči rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu Košice – mesto zo dňa 30.6.2008, kde problematiku, na ktorú poukazuje EŠLP v rozsudku týkajúcom sa obce Trenčianske Biskupice vôbec neuvádzajú a danú problematiku v podstate žalobcovia a ich právna zástupkyňa otvorili a začali prezentovať prakticky až v samotnej žalobe v konaní podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. Žalovaný správny orgán vo veci úspech nemal a zo zákona mu ani náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. mája 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová